

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0202
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. A.T.M. Wigger,
T.I. van Bommel-Scheffer, leden en mr. S. Brugts, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 13 augustus 2021
Ingediend door : De consument
Tegen : ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak : 15 maart 2022
Aard uitspraak : Bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen
Bijlage : Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. In verband met het verlenen van onvoldoende medewerking aan een cliëntenonderzoek in het kader van de Wwft heeft de bank de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Daarnaast heeft de bank de bancaire relatie tussen partijen beëindigd. De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit beide registers en herstel van de bancaire relatie tussen partijen. De commissie is van oordeel dat voor opname van de persoonsgegevens van de consument in beide registers voldoende grond aanwezig is. De bank mag de registraties handhaven. De duur van de registraties is naar het oordeel van de commissie proportioneel en hoeft niet te worden verkort. De bank hoeft de bancaire relatie tussen partijen niet te herstellen. Vordering afgewezen.

I. De procedure

- I.1 De commissie beslist volgens haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 17 en 25 augustus 2021 en 3) het verweerschrift van de bank.
- I.2 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 18 november 2021. Ondanks behoorlijke oproeping is de consument niet op de hoorzitting verschenen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- I.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 2 april 1998 en op 24 oktober 2011 heeft de consument betaalrekeningen met bijbehorende betaalpassen en pincodes (hierna: de betaalrekeningen) bij de bank geopend. Op 30 mei 2019 heeft de bank een creditcard aan de consument verstrekt.
- 2.2 Op 30 september 2019 heeft de bank aan de consument een brief gestuurd. Hierin staat:

“(...) Als bank mogen we alleen zakendoen met klanten van wie we de juiste gegevens hebben vastgelegd. Daarnaast zijn we verplicht om te weten wat onze klanten met hun rekeningen doen. We voeren daarom regelmatig controles uit. In sommige gevallen vragen we klanten om aanvullende informatie.

Daarnaast willen we u door middel van deze brief verzoeken de zakelijke transacties op uw Betaalrekening te staken.

Zakelijke transacties op uw Betaalrekening

Op uw rekening met IBAN [nummer van één van de betaalrekeningen] lijken boekingen plaats te vinden met een zakelijk karakter. In de ‘Voorwaarden en Overige Regelingen voor Particuliere Rekeninghouders Betaalrekening’ hebben we bepaald dat de Betaalrekening uitsluitend bestemd is voor particulier gebruik. We zijn dan ook gerechtigd uw rekening te blokkeren en uiteindelijk de klantrelatie met u te beëindigen als u zakelijke boekingen blijft doen via uw particuliere rekening.

Gebruik een Zakelijke Rekening

*Wij verzoeken u voor zakelijke transacties een Zakelijke Rekening te openen. U doet dit eenvoudig op een ING-kantoor. (...) Doet u dit niet voor **30 oktober 2019** dan zijn wij genoodzaakt uw Betaalrekening te blokkeren.*

Aanvullende informatie

*Bij een van deze controles is ons een aantal zaken opgevallen met betrekking tot het gebruik van uw Betaalrekening. Graag ontvangen we van u voor **14 oktober 2019** een toelichting hierop. Let op: het is belangrijk dat u op tijd en volledig reageert. Alleen dan mogen we zaken met u blijven doen. Niet, niet tijdig en/of niet volledig reageren kan niet alleen gevolgen hebben voor de particuliere bankrelatie, maar kan ook gevolgen hebben voor de bankrelatie met zakelijke klanten waaraan u als wettelijk vertegenwoordiger gelieerd bent. (...)”*

- 2.3 Op 28 november 2019 heeft de consument bij de bank een zakelijke betaalrekening met bijbehorende betaalpas en pincode (hierna: de zakelijke betaalrekening) geopend.

- 2.4 Op 4 augustus 2020 heeft de bank aan de consument een brief gestuurd. Hierin staat:

“(…) Op grond van de Wet op het financieel toezicht (Wft) en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) zijn we verplicht te weten wie onze klanten zijn en wat ze met hun rekeningen doen. Daarom voeren wij periodiek controles uit en onderzoeken we onregelmatigheden. De informatie die u ons tot op heden heeft verstrekt, geeft helaas geen transparant beeld van het uw bedrijfsactiviteiten en daarmee het gebruik van uw Particuliere ING met als IBAN [nummers van de betaalrekeningen]. Hierdoor kunnen we onvoldoende inhoud geven aan onze verplichtingen uit de Wft en de Wwft en zijn we van mening dat de voor een bankrelatie vereiste vertrouwensbasis in uw situatie niet meer aanwezig is. (…)

Onderzoek en bevindingen

Per brieven en e-mails hebben wij u in de periode van 30 september 2019 tot en met 8 juli 2020 vragen gesteld inzake u bedrijfsvoering. We hebben vragen gesteld over de in en verkoop van auto's, de wijze van export en de hierbij behorende papieren, jaarrekeningen en belastingpapieren. Daarnaast is er navraag gedaan naar specifieke documentatie omtrent enkele kentekens, hebben we gevraagd hoe u in contact komt met potentiële kopers, wat de werkwijze van het bedrijf is en hoe het bedrijf [naam onderneming van de consument] de Wft en Wwft verplichtingen naleeft.

(…) Concluderend heeft u herhaaldelijk de tijd gekregen om uitgebreid en volledig te reageren op onze vragen. Wij hebben onvoldoende documentatie en verklaringen gekregen waardoor wij onvoldoende inzicht hebben in de algehele bedrijfsvoering van het bedrijf en derhalve hebben we geen invulling kunnen geven aan onze Wft en de Wwft verplichtingen.

Opzegging van de bankrelatie

Om bovenstaande redenen hebben wij besloten om de Particuliere bankrelatie met u te beëindigen. (…) Wij houden een opzegtermijn van 3 maanden aan. (…)

Opname in het Interne verwijzingsregister

Ten slotte moeten we u mededelen dat we uw persoonsgegevens opnemen in het Interne Verwijzingsregister (IVR) voor de duur van maximaal acht jaar. (…)”

- 2.5 De bank heeft de betaalrekeningen en de zakelijke betaalrekening beëindigd, de creditcard van de consument opgeheven en de persoonsgegevens van de consument opgenomen in het Intern Verwijzingsregister van de bank (hierna: IVR).
- 2.6 Op 16 oktober 2020 heeft de consument aan de bank een e-mail gestuurd. Hierin heeft hij, kort samengevat, bezwaar gemaakt tegen de beëindiging van de bancaire relatie en de registratie van zijn persoonsgegevens in het IVR. Op 19 oktober 2020 heeft de bank per e-mail afwijzend op het bezwaar van de consument gereageerd.

De klacht en vordering van de consument

- 2.7 De consument vordert dat de bank zijn persoonsgegevens uit het IVR verwijdert. Daarnaast vordert de consument herstel van de bancaire relatie tussen partijen.
- 2.8 De consument heeft het standpunt ingenomen dat zijn persoonsgegevens ten onrechte in het IVR zijn geregistreerd en dat de bank de relatie tussen partijen ten onrechte heeft beëindigd. Daarvoor heeft hij de volgende argumenten aangevoerd:
- De consument heeft aan de bank genoeg medewerking verleend en genoeg informatie over zijn onderneming verstrekt. Ten onrechte heeft de bank bij de consument telkens nieuwe en aanvullende informatie gevraagd.
 - De bank heeft de consument slecht behandeld.
 - Ten onrechte heeft de bank de consument op een lijstje gezet. De consument kan bij geen enkele andere bank terecht voor zijn bankzaken, maar hij heeft wel een betaalrekening nodig om zijn huur te betalen en andere zaken te regelen.

Het verweer van de bank

- 2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

- 3.1 De commissie zal eerst beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. In het bevestigende geval zal de commissie ook beoordelen of de bank de duur van deze registraties moet verkorten. Daarna zal de commissie beoordelen of de bank verplicht is om de bancaire relatie met de consument te herstellen.

Wat is het juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

- 3.2 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in haar interne registers, namelijk de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling Veiligheidszaken van de bank.

In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkelijk wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie, betekent opname van gegevens in het IVR dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er daarom vanuit dat de consument met zijn vordering tot verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR ook de verwijdering van deze gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie bedoelt.

- 3.3 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van toepassing zijn. Artikel 5 lid 1 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen.¹ Op grond van deze regelgeving is de verwerking van de persoonsgegevens alleen rechtmatig indien en voor zover deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de bank, behalve als de belangen van de consument zwaarder wegen.²

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

- 3.4 De bank heeft zich op het standpunt gesteld dat zij de persoonsgegevens van de consument in haar interne registers heeft geregistreerd omdat zij onvoldoende inhoud kan geven aan haar verplichtingen op grond van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (hierna: Wwft). Daarnaast heeft de bank het standpunt ingenomen dat zij de bancaire relatie tussen partijen mocht beëindigen, omdat de voor een bankrelatie vereiste vertrouwensbasis niet meer aanwezig was. De bank heeft toegelicht dat de consument een onderneming drijft in de in- en verkoop van gebruikte auto's en zij heeft toegelicht dat de consument ondanks herhaaldelijk verzoek daartoe van de bank niet alle benodigde documentatie over zijn onderneming heeft aangeleverd, zoals bijvoorbeeld de jaarcijfers en kasboeken.

¹ Het gaat om (a) rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie, (b) doelbinding, (c) minimale gegevensverwerking, (d) juistheid, (e) opslagbeperking, (f) integriteit en vertrouwelijkheid. Zie ook de bijlage die is opgenomen na deze uitspraak.

² Artikel 6 lid 1 aanhef en onder f AVG.

Verder heeft de bank toegelicht dat zij daarmee onvoldoende inzicht in de financiële cijfers van de onderneming van de consument heeft, waardoor de bank de verklaringen van de consument met betrekking tot de zakelijke transacties die op de betaalrekeningen hebben plaatsgevonden, niet kan verifiëren en haar controleplicht op grond van de Wft en de Wwft niet kan uitvoeren. Verder heeft de consument volgens de bank geen documentatie overgelegd met betrekking tot de kentekens waar de bank navraag over heeft gedaan bij de consument. De bank heeft geen inzicht in de administratie van de consument en ook niet in het in- en verkooptraject van de verhandelde auto's. Volgens de bank was dit gezien de omvang van de export van de auto's en de grote omvang aan BPM-gelden noodzakelijk, maar kon de bank daardoor eventuele risico's, waaronder BPM-fraude, onvoldoende mitigeren. Dat de bank onvoldoende inhoud kan geven aan haar verplichtingen op grond van de Wft en de Wwft komt volgens de bank bovendien doordat de consument onvoldoende inzicht heeft gegeven in de maatregelen die hij heeft getroffen om zeker ervan te zijn dat de contante stortingen die hij ontvangt, van veilige herkomst zijn.

- 3.5 Daartegenover heeft de consument het standpunt ingenomen dat de registraties van zijn persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR onterecht zijn en dat de bank ten onrechte de bancaire relatie tussen partijen heeft beëindigd. Volgens de consument heeft hij aan de bank genoeg medewerking verleend en genoeg informatie over zijn onderneming verstrekt. Ten onrechte heeft de bank bij de consument telkens nieuwe en aanvullende informatie opgevraagd. De bank heeft de consument slecht behandeld. Zie hetgeen hierover onder 2.8 is opgemerkt.
- 3.6 De commissie is alles overziend van oordeel dat de bank ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR de conclusie mocht trekken dat deze registraties noodzakelijk waren voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de bank. Die registraties zijn daarom toegestaan. Daarvoor is het volgende redengevend. De Wwft is een uitwerking van Europese regelgeving met betrekking tot het voorkomen en bestrijden van witwassen. De belangrijkste verplichtingen die voortkomen uit de Wwft zijn het verrichten van een cliëntenonderzoek³, het melden van ongebruikelijke transacties⁴ en het bijhouden van documentatie hieromtrent. Indien een financiële instelling, zoals de bank, zich niet houdt aan deze verplichtingen, kan deze op grond van de Wet op de economische delicten strafrechtelijk worden vervolgd. Tussen partijen is niet in geschil dat de bank in het kader van haar hiervoor omschreven verplichtingen met betrekking tot de consument een cliëntenonderzoek heeft verricht.

³ Artikel 3 e.v. Wwft.

⁴ Artikel 15 e.v. Wwft.

De bank heeft dat in haar brief aan de consument van 4 augustus 2020, hiervoor opgenomen onder 2.4, met zoveel woorden uitgelegd. Voor de commissie is in voldoende mate komen vast te staan dat de consument onvoldoende heeft meegewerkt aan het verstrekken van de documenten en inlichtingen die de bank in het kader van dat cliëntenonderzoek bij hem heeft opgevraagd. Naar het oordeel van de commissie blijkt uit de overgelegde stukken in voldoende mate dat de bank, ondanks herhaalde verzoeken, onvoldoende inzicht heeft kunnen krijgen in de jaarcijfers en kasboeken van de onderneming van de consument, in de documentatie over de kentekens van de tweedehands auto's die de consument heeft verhandeld, in de contante betalingen die voor diverse auto's zijn verricht, van de in- en verkoopadministratie van deze verhandelde auto's en van de BPM-administratie. Naar het oordeel van de commissie zijn dit gebeurtenissen die van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de bank en om die reden 'speciale aandacht' behoeven. Dit rechtvaardigt de opname van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR van de bank.

Waren de registraties in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR proportioneel?

3.7 De Hoge Raad heeft bepaald dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Dit brengt volgens de Hoge Raad met zich dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel, en dat dit doel in redelijkheid niet op een andere, voor de betrokkene minder nadelige, wijze kan worden verwezenlijkt.⁵ Het voorgaande houdt in dat het belang van de bank bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.8 In dat verband heeft de consument aangevoerd dat hij bij geen enkele andere bank terecht kan voor zijn bankzaken, maar dat hij wel een betaalrekening nodig heeft om zijn huur te betalen en andere zaken te regelen. Daartegenover heeft de bank aangevoerd dat zij de persoonsgegevens van de consument niet heeft geregistreerd in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR), waardoor andere financiële instellingen geen signaal krijgen bij een aanvraag van een product waarbij het EVR wordt getoetst. Volgens de bank staat het de consument verder vrij om bij een andere financiële instelling een betaalrekening aan te vragen.

⁵ HR 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3 (*Santander*). In gelijk zin: HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, rechtsoverweging 3.2.2 (*Hoist*).

- 3.9 De commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van de bank dient te prevaleren. Voor dat oordeel is van belang dat de gevolgen van een vermelding in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR beperkt zijn, omdat deze registraties uitsluitend werken binnen de organisatie van de bank en de consument niet beletten een relatie aan te gaan met andere financiële instellingen. De consument heeft bovendien de mogelijkheid om onder het *Convenant inzake een Pakket Primaire Betaaldiensten* (*Convenant Basisbankrekening*) een basisbetaalrekening te openen. De andere argumenten die de consument in dit verband heeft aangevoerd, kunnen niet tot een ander oordeel leiden.
- 3.10 Tot slot is wat betreft de duur van de registraties niet gebleken van omstandigheden die tot de conclusie zouden moeten leiden dat de duur van acht jaar disproportioneel is. Gelet hierop is de commissie van oordeel dat de consument niet disproportioneel in zijn belangen wordt geraakt door de registraties van zijn persoonsgegevens voor de duur van acht jaar.
- Is de bank verplicht om de bancaire relatie met de consument te herstellen?*
- 3.11 De bank heeft het standpunt ingenomen dat de klacht van de consument, voor zover deze ziet op de zakelijke betaalrekening, niet behandelbaar is. Dit verweer van de bank slaagt. De commissie licht dit oordeel hierna toe.
- 3.12 Op grond van artikel 1 van het reglement behandelt de commissie klachten van consumenten over financiële diensten tegen financiële dienstverleners. Dit betekent dat uitsluitend klachten van consumenten in behandeling kunnen worden genomen. Een ‘consument’ wordt in artikel 60 van het reglement gedefinieerd als ‘iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteiten vallen.’ De consument heeft de zakelijke betaalrekening op verzoek van de bank geopend om hiermee zakelijke transacties voor zijn onderneming te verrichten. Naar het oordeel van de commissie hebben deze transacties betrekking op *bedrijfsmatig* handelen en kan de consument daarom niet als ‘consument’ in de zin van artikel 60 van het reglement worden beschouwd voor zover zijn klacht betrekking heeft op de zakelijke betaalrekening. Dit klachtonderdeel is daarom niet behandelbaar.
- 3.13 Vervolgens komt de commissie toe aan de beoordeling van de vraag of de bank de bancaire relatie met de consument moet herstellen. De bank is op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd de contractuele relatie met de consument op te zeggen. Maar onder omstandigheden kan die beëindiging naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn.⁶

⁶ Zie artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek.

In de onderhavige zaak heeft de bank de bancaire relatie tussen partijen opgezegd en haar beweegredenen hiervoor toegelicht. Het is de commissie duidelijk geworden dat tussen partijen geen vertrouwensband meer bestaat. Gelet op wat de commissie hiervoor heeft vastgesteld over de gedragingen van de consument, is dat geen onaanvaardbaar standpunt. De bank is daarom niet gehouden tot herstel van de bancaire relatie, zoals door de consument gevorderd. Bij dat oordeel heeft de commissie ook meegewogen dat de bank op grond van artikel 5 lid 3 Wwft verplicht is de bancaire relatie te beëindigen als zij niet kan voldoen aan haar verplichtingen om een cliëntenonderzoek te verrichten.

Wat is de conclusie?

3.14 De conclusie is dat de bank niet gehouden is de persoonsgegevens van de consument uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR te verwijderen. De bank hoeft de bancaire relatie met de consument niet te herstellen.

4. De beslissing

De commissie:

- beslist dat de klacht van de consument niet behandelbaar is voor zover deze ziet op het herstel van de zakelijke betaalrekening;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

- I. Persoonsgegevens moeten:
 - a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
 - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 AVG

- I. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
 - d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
 - e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
 - f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

2. (...)
3. (...)
4. (...)

Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft)

Artikel 3 Wwft

1. Een instelling verricht ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme cliëntenonderzoek.
2. Het cliëntenonderzoek stelt de instelling in staat om:
 - a) de cliënt te identificeren en diens identiteit te verifiëren;

- b) de uiteindelijk belanghebbende van de cliënt te identificeren en redelijke maatregelen te nemen om zijn identiteit te verifiëren, indien de cliënt een rechtspersoon is, redelijke maatregelen te nemen om inzicht te verwerven in de eigendoms- en zeggenschapsstructuur van de cliënt, en indien de uiteindelijk belanghebbende lid is van het hoger leidinggevend personeel, noodzakelijke redelijke maatregelen te nemen om de identiteit te verifiëren van de natuurlijke persoon die lid is van het hoger leidinggevend personeel, waarbij de genomen maatregelen en de ondervonden moeilijkheden tijdens het verificatieproces worden vastgelegd;
 - c) het doel en de beoogde aard van de zakelijke relatie vast te stellen;
 - d) een voortdurende controle op de zakelijke relatie en de tijdens de duur van deze relatie verrichte transacties uit te oefenen, teneinde te verzekeren dat deze overeenkomen met de kennis die de instelling heeft van de cliënt en diens risicoprofiel, met zo nodig een onderzoek naar de bron van de middelen die bij de zakelijke relatie of de transactie gebruikt worden;
 - e) vast te stellen of de natuurlijke persoon die de cliënt vertegenwoordigt daartoe bevoegd is en in voorkomend geval de natuurlijke persoon te identificeren en diens identiteit te verifiëren;
 - f) redelijke maatregelen te nemen om te verifiëren of de cliënt ten behoeve van zichzelf optreedt dan wel ten behoeve van een derde.
3. (...)
4. (...)
5. Een instelling verricht het cliëntenonderzoek in de volgende gevallen:
- a) indien zij in of vanuit Nederland een zakelijke relatie aangaat;
 - b) indien zij in of vanuit Nederland een incidentele transactie verricht ten behoeve van de cliënt van ten minste € 15.000, of twee of meer transacties waartussen een verband bestaat met een gezamenlijke waarde van ten minste € 15.000;
 - c) indien er indicaties zijn dat de cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme;
 - d) indien zij twijfelt aan de juistheid of volledigheid van eerder verkregen gegevens van de cliënt;
 - e) indien het risico van betrokkenheid van een bestaande cliënt bij witwassen of financieren van terrorisme daartoe aanleiding geeft;
 - f) indien er, gelet op de staat waarin een cliënt woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft, een verhoogd risico op witwassen of financieren van terrorisme bestaat;
 - g) indien zij in of vanuit Nederland een incidentele transactie verricht ten behoeve van de cliënt of de trust, inhoudende een geldovermaking als bedoeld in artikel 3, negende lid, van de verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie, ten bedrage van ten minste € 1.000.

6. Een instelling als bedoeld in artikel 1a, vierde lid, onderdeel j, verricht cliëntenonderzoek indien zij in of vanuit Nederland een incidentele transactie verricht ten behoeve van de cliënt van ten minste € 10.000 in contant geld, of twee of meer transacties waartussen een verband bestaat met een gezamenlijke waarde van ten minste € 10.000 in contant geld.
7. (...)
8. Een instelling stemt het cliëntenonderzoek aantoonbaar af op de risicogevoeligheid voor witwassen of financiering van terrorisme van het type cliënt, zakelijke relatie, product of transactie.
9. Een instelling houdt bij het bepalen van de risicogevoeligheid, bedoeld in het achtste lid, tenminste rekening met de in bijlage I bij de vierde anti-witwasrichtlijn genoemde risicovariabelen.
10. (...)
11. Een instelling neemt redelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat de gegevens die ingevolge het tweede tot en met vierde lid zijn verzameld over daar bedoelde personen, actueel gehouden worden. De gegevens worden in elk geval geactualiseerd indien relevante omstandigheden van de cliënt veranderen, een instelling op grond van deze wet verplicht is tot het opnemen van contact met de cliënt om informatie met betrekking tot de uiteindelijk begunstigde te evalueren of de instelling daartoe verplicht is op grond van Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/79/EEG (PbEU 2011, L 64).
12. (...)
13. (...)

Artikel 15 Wwft

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden, zo nodig per daarbij te onderscheiden categorieën transacties, indicatoren vastgesteld aan de hand waarvan wordt beoordeeld of een transactie wordt aangemerkt als een ongebruikelijke transactie.
2. Indien het spoedeisende belang dat vereist, kunnen bij regeling van Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Justitie gezamenlijk de indicatoren, bedoeld in het eerste lid, worden vastgesteld voor een termijn van ten hoogste zes maanden.

Artikel 16 Wwft

1. Een instelling meldt een verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie onverwijld nadat het ongebruikelijke karakter van de transactie bekend is geworden, aan de Financiële inlichtingen eenheid.

2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid verstrekt de instelling de volgende gegevens:
 - a) de identiteit van de cliënt, de identiteit van de uiteindelijk belanghebbenden en, voor zover mogelijk, de identiteit van degene ten behoeve van wie de transactie wordt uitgevoerd;
 - b) de aard en het nummer van het identiteitsbewijs van de cliënt en, voorzover mogelijk, van de overige in onderdeel a bedoelde personen;
 - c) de aard, het tijdstip en de plaats van de transactie;
 - d) de omvang en de bestemming en herkomst van de gelden, effecten, edele metalen of andere waarden die bij de transactie betrokken zijn;
 - e) de omstandigheden op grond waarvan de transactie als ongebruikelijk wordt aangemerkt;
 - f) een omschrijving van de desbetreffende zaken van grote waarde bij een transactie boven de € 10.000;
 - g) aanvullende, bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen, gegevens.
3. (...)
4. De meldingsplicht, bedoeld in het eerste lid, is van overeenkomstige toepassing indien:
 - a) een cliëntenonderzoek als bedoeld in artikel 3, eerste lid, niet leidt tot het in artikel 5, eerste lid, onderdeel b, bedoelde resultaat of tot de uitvoering van de in artikel 3, veertiende lid, onderdeel a, bedoelde maatregelen, en er tevens indicaties zijn dat de desbetreffende cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme;
 - b) een zakelijke relatie wordt beëindigd ingevolge artikel 5, derde lid, en er tevens indicaties zijn dat de desbetreffende cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme.
5. Bij een melding ingevolge het vierde lid verstrekt een instelling naast de gegevens, bedoeld in het tweede lid, een beschrijving van de redenen waarom het vierde lid van toepassing is.

Burgerlijk Wetboek (BW)

Artikel 6:248 BW

1. (...)
2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Algemene Bankvoorwaarden (ABV)

Artikel 35 ABV

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.
2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.
3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.